

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΙΟΗΜΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΚΗΣ ΟΜΟΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 517

ΑΘΗΝΑΙ 5 ΙΟΥΝΙΟΥ 1963

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ ΤΩΝ ΗΛΩΝ

Ἐπί σειράν ἐτῶν, ὁ ὀργανωμένος Διδασκαλικὸς Κλάδος ἀγωνίζεται, διὰ παντός μέσου, νὰ πείσῃ τοὺς ἀρμοδίους, ὅπως ἀντιληφθῶν τὴν σπουδαιότητα τῆς Παιδείας διὰ τὴν καθόλου ἐθνικὴν ὑπόστασιν μας καὶ ἐξυψώσουν, ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς, τὸν μοχθοῦντα, ἀνά τὰ πέρατα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, Ἑλληνα Διδάσκαλον.

Δυστυχῶς, ἀγῶνες καὶ προσπάθειαι, μόχθοι καὶ κόποι, ἐκκλησεις καὶ παραστάσεις, ἀπέβησαν ἐπὶ ματαίῳ καὶ οἱ ὑπεύθυνοι ἀσυγκίνητοι ἀντιμετώπισαν καὶ ἀντιμετωπίζουν τὴν δραματικὴν κατάστασιν τῶν δημιουργῶν τοῦ μέλλοντος τῆς Φυλῆς μας, οἵτινες, παρὰ τὴν δοκιμασίαν, τὴν πικρίαν καὶ τὸν χλευασμόν, οὐδέποτε ἔπαυσαν, αἰρόμενοι πάντοτε εἰς τὸ ὕψος τῆς ὥραιας ἀποστολῆς των καὶ τῶν κρίσιμων καιρῶν μας, νὰ ἐκπληροῦν εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ ὑπέρτατον πρὸς τὴν Παιδείαν καὶ τὴν Πατρίδα μας καθήκον των.

Ἐπί σειράν, ἐπίσης, ἐτῶν, ὁ ὀργανωμένος Διδασκαλικὸς Κλάδος, στρατιᾷ ὀλόκληρος, ζητεῖ ἐπιμόνως παρὰ τῶν ἀσκούτων τὴν κοινωνικὴν πολιτικὴν, ὅπως προσέξουν τὸ θέμα τῆς δικαίας καὶ ἠθικῆς κατανομῆς τῶν, ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, παραγομένων ὕλικῶν ἀγαθῶν, ὥστε, πρὸ πολλοῦ χρόνου, νὰ εἶχον ἀρθῆ αἱ εἰς βάρος του κατάφωροι ἀδικίαι καὶ ἀποφευχθῆ αἱ διαμαρτυρίαι καὶ ἡ ἀναταραχὴ τῆς κοινωνικῆς γαλήνης. Δυστυχῶς, ἄκαρποι ἀπέβησαν καὶ ἐδῶ ὅλαι αἱ ἐνέργειαι του, πρὸ τῆς ἀκαμψίας τῶν ὑπευθύνων καὶ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ πνεύματος τῆς ἀδικίας καὶ τῆς ἀνίσου μεταχειρίσεως.

Εἰς τὴν ἐποχὴν μας, καθ' ἣν ὅλοι οἱ Λαοὶ τῆς Γῆς καταβάλλουν συντόνους προσπάθειαι διὰ τὴν γενικὴν ἀνύψωσιν τῆς Παιδείας καὶ δημιουργοῦν εὐμενεῖς προϋποθέσεις ἐκπολιτιστικῆς ἀνάδοι, ἡ Πατρίς τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἀκτινοβολίας τοῦ πανανθρωπίνου πολιτισμοῦ, παραμελεῖ τὴν Στοιχειώδη Παιδείαν, πηγὴν καὶ ἐλπίδα τοῦ ἔθνους, περιφρονεῖ, ἀδικεῖ καὶ ἐγκαταλείπει τὸν Ἑλληνα Διδάσκαλον, οἰκοδόμον καὶ στυλοβάτην τοῦ ἔθνικοῦ μεγαλείου.

Καὶ ἀκριβῶς αὕτη ἡ ἀδικία καὶ ἡ ἐγκατάλειψις, ἡ περιφρόνησις καὶ ἡ παραγνώρισις τῆς σπουδαιότητος τῆς Παιδείας καὶ τοῦ βαρυτάτου ρόλου τοῦ τιμίου ἐργάτου αὐτῆς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Κοινωνίᾳ ὠδήγησαν τὸν Κλάδον τῶν Διδασκάλων, συνεχίζοντα τὸν ἱστορικὸν δρόμον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ὑψηλῶν ἰδανικῶν του, εἰς τὸν πρόσφατον μεγαλειώδη καὶ ὑπέροχον ἀγῶνα του, ὅστις, διαρκέσας, διὰ πρώτην φοράν, ἐπὶ 20ῆμερον, συνεκίνησε βαθύτατα ὀλόκληρον τὸ Πανελλήνιον.

Ἐπὶ τῆς ἀγῶνος ἐθνικῆς, ὀλοκλήρου τοῦ εὐγενοῦς Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἀποβλέπων εἰς τὴν ἐξύψωσιν τῆς ἔθνικῆς Παιδείας μας καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ρυθμοῦ τῆς ἠθικῆς καὶ

τῆς δικαιοσύνης. Ἐπὶ τῆς ἀγῶνος ἀληθῆς καὶ ὕψιστος, ἀποβλέπων εἰς τὴν ἐπικράτησιν τοῦ πνεύματος τῆς δημιουργίας καὶ τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος.

Τετράμηνον ὀλόκληρον παρήλθεν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ὥραιου καὶ ἱστορικοῦ αὐτοῦ ἀγῶνος τοῦ Διδασκαλικοῦ Κλάδου διὰ τῆς κηρυχθείσης πολιτικῆς ἐπιστρατεύσεως, ἀνευ οὐδεμιᾶς, μέχρι σήμερον, ἐπισήμου κυβερνητικῆς ἀνταποκρίσεως διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν εἰς τὸ ἀκέραιον παραμενόντων δικαίων καὶ ἠθικῶν αἰτημάτων του.

Οἱ Ἑλληνες Διδάσκαλοι, σφυρηλατοῦντες τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος μας καὶ πιστεύοντες πάντοτε, ὅτι ἡ Παιδεία ἀποτελεῖ τὴν κυριωτέραν προϋπόθεσιν τῆς δημιουργίας ἐνός δικαίου καὶ ἰσχυροῦ Κράτους, ἀναμένουν, ἀνευ καθυστερήσεως, τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς τὰ θέματα των λύσιν καὶ δικαίωσιν. Οἱ καιροὶ οὐ μενετοί. Ἡ Ἑλληνικὴ νεολαία πρέπει νὰ προπαρασκευασθῆ διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς καλύτερας αἰτίας τοῦ ἔθνους μας, συνεχίζουσα τὴν ἱστορικὴν καὶ θριαμβευτικὴν πορείαν του.

Ἡ ἀδικαιολόγητος σιωπὴ τῶν ἀρμοδίων καὶ ἡ πάροδος τοῦ χρόνου δὲν σβήνουν τὴν φωνὴν τῆς Διδασκαλικῆς ψυχῆς, ἥτις δικαίως σήμερον ἐξακολουθεῖ νὰ δοκιμάζῃ πικρίαν, κατάθλιψιν καὶ ἀπογοήτευσιν.

Εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη οἱ ἀρμόδιοι νὰ ἀντιμετωπίσουν, μὲ πίστιν καὶ ρεαλισμόν, τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν πρὸς ἀποφυγὴν ἐπιβλαβῶν καὶ ἐπιζημιῶν ἐπιπτώσεων ἐπὶ τῆς ἔθνικῆς Παιδείας μας.

Εἶναι ἔθνικὴ ἀνάγκη ἡ Πολιτεία νὰ ἀντιληφθῆ καὶ ἐκτιμῆσῃ προσηκόντως τὴν θετικὴν καὶ γνησίαν προσφορὰν τῶν Ἑλλήνων Διδασκάλων πρὸς ὀλόκληρον τὸ ἔθνος.

Εἶναι ἱστορικὴ ἀνάγκη νὰ ἐπικρατήσῃ, ὑπεράνω τῆς ὕλης καὶ φθορᾶς, τὸ Πνεῦμα, νὰ νικήσῃ ἡ Ψυχὴ καὶ θριαμβεύσῃ ἡ Ἀλήθεια.

Ἐπεὶ οἱ ἀρμόδιοι καὶ ἀρμόδιοι τῆς Χώρας, ἔχοντες ὁδηγὸν τὴν δικαιοσύνην, τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ ἐθνικὸν συμφέρον, ἀκούσατε τὴν δικαιοτάτην φωνὴν τοῦ Διδασκαλικοῦ Κλάδου, διεμνηνέουσας τὴν δοκιμαζομένην ψυχὴν του, καὶ προλάβετε, πρὶν ἢ εἶναι ἀργά, μυρσίους διὰ τὸ ἔθνος καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Κοινωνίαν κινδύνους.

Θέσατε τοὺς δακτύλους Σας «εἰς τὸν τύπον τῶν ἡλῶν» καὶ ἐπουλώσατε τὸ ταχύτερον τὰ τραύματα τῆς Διδασκαλικῆς ψυχῆς.

Ἄλλως, βαρυτάτη θὰ εἶναι ἡ εὐθύνη Σας ἐναντι τῆς Παιδείας καὶ ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους μας.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.

Πρὸς τὸν Ἐξοχότατον

Κον Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας — Ἐν τ α θ α

Θέμα: «Καταρτισμός 3 πινάκων μεταθετῶν εἰς περιφ. Τ.Δ.Π. καὶ Θεο)νίκης».

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ θέσωμεν ὑπὸ τὴν Κρίσιν Ὑμῶν τὰ κάτωθι:

Ὡς γνωστὸν, διὰ τὰς μεταθέσεις εἰς Σχολεῖα τ. Δ. Πρωτεύουσας καὶ Θεο)νίκης καταρτίζονται κατ' ἔτος, ὡς προβλέπεται διὰ τοῦ ἀπὸ 12)25 Ἰουλίου 1958 Διατάγματος, δύο πίνακες. Ὁ Α' καὶ Ὁ Β' πίναξ. Εἰς τὸν Α' περιλαμβάνονται Διδάσκαλοι, ἔχοντες ἡλικίαν ἀνω τῶν 35 ἐτῶν. Εἰς τὸν Β' οἱ ἔχοντες οὐχὶ ἀνωτέρων τῶν 35, ἡ δὲ ἐκτέλεσις τῶν πινάκων τοῦτων γίνεται μὲ ἀναλογίαν 3 πρὸς 1.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται, ὅτι εἰς μὲν τὸν πρῶτον πίνακα περιλαμβάνονται συνήθως συναδέλφοι, ἔχοντες ὑπερικοσασετῆ ὑπηρεσίαν, μὲ ἐλαχίστας καὶ διὰ σοβαροτάτους μόνον λόγους ἐξαιρέσεις (2—3 καθ' ἕκαστον ἔτος), δι' ἔχοντας ὑπηρεσίαν κάτω τῶν 20 ἐτῶν, εἰς δὲ τὸν δευτέρου οἱ ἔχοντες ὑπηρεσίαν μέχρι 10 ἐτῶν τὸ ἀνώτερον, λαμβανόμενης ὑπ' ὄψιν τῆς βραδύτητος μεθ' ἧς διορίζονται.

Ὅπως ἔχοντων τῶν πραγμάτων εἴτε τὴν ὑπηρεσίαν λείβομεν ὑπ' ὄψιν πρὸς σύγκρισιν, εἴτε τὴν ἡλικίαν, ὑπάρχουν συναδέλφοι ἡλικίας 35—43 ἐτῶν ἢ ὑπηρεσίας ἀπὸ 10 μέχρι 20 ἐτῶν, μὴ συμπεριλαμβανόμενοι εἰς οὐδένα τῶν συντασσόμενων σήμερον πινάκων.

Τοῦτο, καθ' ἡμᾶς, ἀποτελεῖ κατὰ φῶρον ἀδικίαν διὰ πλῆθος συναδέλφων, ἔχοντων λόγους σοβαροῦς διὰ μεταθέσιν τῶν εἰς Ἀθήνας καὶ Θεσσαλονίκην.

Δικαίαν λύσιν θὰ ἀπετέλει ἡ σύνταξις τριῶν πινάκων μὲ ἐγγραφὴν εἰς τὸν πρῶτον συναδέλφων ἔχοντων ὑπηρεσίαν ἀνω τῶν 20 ἐτῶν, εἰς τὸν 2ον μὲ ὑπηρεσίαν μεταξύ 10—20 καὶ εἰς τὸν 3ον ἔχοντων ὑπηρεσίαν κάτω τῶν 10 ἢ — καθ' ἡλικίαν — οἱ ἀνω τῶν 45 εἰς τὸν πρῶτον, μεταξύ 35—45 ἐτῶν εἰς τὸν 2ον καὶ κάτω τῶν 35 εἰς τὸν 3ον μὲ ἀναλογίαν ἐκτελέσεως τοῦτων 3 πρὸς 2 πρὸς 1.

Παρακαλοῦμεν, ὅπως ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰ ἀνωτέρω καὶ διαταχθῶσι τὰ δέοντα διὰ τὴν οὐνταξίν τῶν ἀνωτέρω τριῶν πινάκων πρὸς τερματισμὸν ἐσλόγων παραπόνων συναδέλφων, ἀδικουμένων νῦν κατὰ φῶρον ἐκ τῆς συντάξεως μόνον δύο πινάκων μεταθετῶν.

Μετὰ τοῦ προσηκόντος σεβασμοῦ

Ὁ Πρόεδρος
Δημήτριος Κουτσοβέλας

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δημήτριος Κουτσουλέας

*

Πρὸς τὸν Ἐξοχότατον

Κον Ὑπουργὸν Οἰκονομικῶν — Ἐν τ α θ α

Θέμα: «Ἀδικίαι κατὰ τὴν προσαύξησιν τετάρτης τριετίας».

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ θέσωμεν ὑπὸ τὴν κρίσιν Ὑμῶν τὰ κάτωθι: Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 882)1962 Β. Δ., χορηγεῖται καὶ προσαύξεσις 4ης τριετίας εἰς τοὺς Δημοσίου, Ὑπαλλήλους. Διὰ τοῦ άρθρου 1 § 5 ὅμως ὀρίζεται, ὅτι «Ὁ μετὰ 9ετῆ ἐν τῷ βαθμῷ ὑπηρεσίαν προαγόμενοι Ὑπαλληλοὶ, οἱ συμπληροῦντες δωδεκάετη ὑπηρεσίαν ἐν τῷ προηγουμένῳ καὶ κατεχομένῳ βαθμῷ, δύνανται νὰ μισθοδοτηθῶσι μὲ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ βαθμοῦ ἐξ εἰς προήχθησαν μετὰ τῶν ἀναλόγων ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ τοῦτου προσαυξήσεως, ἐφ' ὅσον αὐταὶ εἶναι ἀνώτεροι τῶν ἀποδοχῶν τοῦ δὲν κέκτηνται βαθμοῦ, παρεχομένης καὶ ἑτέρας προσαυξήσεως κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, μὴ δυναμένων ὅμως τῶν προσαυξήσεων νὰ ὑπερβῶν τὰς τέσσαρας». Δηλαδή, Ὑπάλληλος, ἔχων εἰς τὸν προηγούμενον βαθμὸν 9ετῆ ὑπηρεσίαν προσηκόντων καὶ 3ετῆ εἰς τὸν κατεχόμενον, λαμβάνει τὰς ἀποδοχὰς τοῦ προηγούμενου βαθμοῦ καὶ τέσσαρας τριετίας ἐπὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.

Συμβαίνει ὅμως συνήθως νὰ προάγονται μερικοὶ Διδάσκαλοι 2—3 μῆνας πρὸ τῆς συμπληρώσεως 9ετίας ἐν τῷ βαθμῷ. Καὶ εἴτιοι εἶναι οἱ κατ' ἐκλογὴν ἢ κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν προαγόμενοι. Οἱ σύγχρονοι καὶ οἱ ὁμοίωθμοὶ τῶν ὅμως τοῦ πίνακος κατ' ἀρχαιότητα, ὡς ἤρρησεν ἢ προαγωγῆ, συνεπλήρωσαν τὴν περιφημον 9ετίαν ἐν τῷ προηγουμένῳ βαθμῷ καὶ κατὰ συνέπειαν δικαιούνται τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ καὶ τῆς 4ης τριετίας, ἐφ' ὅσον ἔχουσι καὶ τριετίαν εἰς τὸν κατεχόμενον.

Τὸ παράδοξον ἐν προκειμένῳ εἶναι ὅτι ἐνῶ καὶ οἱ πρῶτοι, οἱ ποιοτικῶς ἀνώτεροι, καὶ οἱ δευτέρου, οἱ ποιοτικῶς κατώτεροι, ἔχουν 12ετίαν εἰς τοὺς 2 τελευταίους βαθμοὺς δικαιούνται τῆς 4ης τριετίας μόνον οἱ δευτέρου, παρὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐν λόγῳ Διατάγματος.

Παρακαλοῦμεν, ὅπως εἰς τὰς τροποποιήσεις τοῦ ἐν λόγῳ Διατάγματος ὀρισθῆ ὅπως:

«Οἱ συμπληροῦντες 12ετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ προηγουμένῳ καὶ κατεχομένῳ βαθμῷ νὰ δικαιούνται τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προηγουμένου βα-

θμοῦ μὲ προσαύξησιν ἐπὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ τεσσάρων τριετίων, ἐφ' ὅσον αὐταὶ εἶναι ἀνώτεροι τῶν τοῦ κατεχομένου».

Θὰ ἀπετέλει τοῦτο ἀπόδοσιν στοιχειώδους δικαιοσύνης εἰς λίαν φιλοτίμους καὶ ἱκανοὺς ὑπαλλήλους, μειονεκτοῦντων νῦν ἐναντι συγχρόνων καὶ ὁμοιοβάθμων τῶν συναδέλφων.

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ

Ὁ Πρόεδρος
Δημήτριος Κουτσοβέλας

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δημήτριος Κουτσουλέας

*

Πρὸς τὸν Ἐξοχότατον

Κον Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας — Ἐν τ α θ α

Θέμα: «Τοποθέτησις τῶν ἐκ τοῦ Παραπετάσματος ἐπανερχομένων Διδ)λων».

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ θέσωμεν ὑπὸ τὴν Κρίσιν Ὑμῶν τὰ κάτωθι:

Ὡς γνωστὸν, μεταξύ τῶν ἐπαναπατριζομένων ἐκ τοῦ Παραπετάσματος Ὀμηρῶν Συμμοριτῶν, συγκαταλέγονται καὶ τινες Διδ)σκοιοι.

Ὅδοι, ἀπολυθέντες τῆς ὑπηρεσίας μετὰ τὴν ἐξ Ἑλλάδος ἀναχώρησίν των, ἀποκαθίστανται, ἐπανερχόμενοι εἰς ἄς κατεῖχον πρότερον θέσεις. Κατὰ τὸ διόστημα ὅμως τῆς 15ετοῦς ἀπουσίας τῶν ἐξ Ἑλλάδος, αἱ θέσεις αὐτῶν ἐδόθησαν εἰς ἑτέρους Διδ)σκόλους, οἵτινες καὶ ἔχουσι ἐγκατασταθῆ εἰς αὐτάς, δημιουργήσαντες, οἱ κλειστοὶ ἐξ αἰδῶν, ἰδιαίτερου δεσμοῦς μὲ τὸν τόπον αὐτῶν, ὡς ἄς διατασσόμενος νῦν ἐκτοπισμὸς τῶν νὰ ἀποτελῆ δι' αὐτοὺς ἀνάτιον τιμωρίαν. Ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἀποκαθισταμένους εἰς τὰς παλαιὰς τῶν θέσεις, εἶναι λίαν δόσκολον, δι' εὐνοήτους λόγους, νὰ ὑπερτίθωσιν εἰς αὐτάς.

Φρονοῦμεν, ὅτι συνετώτερον θὰ ἦτο, οἱ μὲν κατέχοντες σήμερον τὰς θέσεις νὰ μὴ ἐνοχληθῶσιν, οἱ δὲ ἐπανερχόμενοι ἐκ τοῦ Παραπετάσματος Διδ)λοι καὶ ἀποκαθιστάμενοι εἰς τὴν Δημοσίαν ὑπηρεσίαν νὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου, τὸ ὅποιον καὶ νὰ τοποθετῆ αὐτοὺς εἰς Περιφέρειας, εἰς ἄς νὰ δύνανται εἶτιοι νὰ δημιουργήσωσι τὴν νέαν ζωὴν των.

Δὲν πρόκειται ἄλλωστε περὶ σοβαροῦ ἀριθμοῦ Διδ)σκόλων (1—2 ἑτησίως), ὡς τε νὰ δυσκολευθῆ εἰς τὴν τοποθέτησίν των ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία Ὑμῶν.

Ὅπως ὁμοίως ἐπιβάλλεται νὰ ἀποφευχθῆ αὐτὸ τὸ ὅποιον γίνεται σήμερον, διότι δημιουργεῖ ἀναστατώσεις καὶ δυσανεκτικὰς μὲ δυσμενεστάτας ἐπὶ τῆς Στοιχειώδους Παιδείας ἐπιπτώσεις.

Παρακαλοῦμεν, ὅπως ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰ ἀνωτέρω καὶ διαταχθῶσι τὰ δέοντα, καθ' ὅτι, ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐνεργείας, ἡ δυσφορία τῶσων τῶν κατεχόντων σήμερον τὰς θέσεις, ὅσον καὶ τῶν ἐξαναγκασζομένων, ὅπως μεταβῶσιν εἰς αὐτὰς παλαιῶν κατόχων, εἶναι μεγίστη.

Μετὰ τοῦ προσηκόντος σεβασμοῦ

Ὁ Πρόεδρος
Δημήτριος Κουτσοβέλας

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δημήτριος Κουτσουλέας

ΜΕΓΑΛΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΙΤΑΛΙΑ - ΓΑΛΛΙΑ - ΙΣΠΑΝΙΑ - ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ - ΕΛΒΕΤΙΑ

μὲ Πούλμαν καὶ Φέρρυ Μπῶτ

ἀπὸ 22 Ἰουλίου ἕως 21 Αὐγούστου 1963

Ἀθήναι, Πάτραι, Πρίντεζι, Πομπηῖα, Νεάπολις, ΡΩΜΗ, Πίζα, Γένουα, ΜΟΝΑΚΟ, Νίκαια, Κάνναι, Τουλόν, Μασσαλία, Μομπελιέ, Βαρκελώνη, Βαλέντια, Ἀλικάντη, Γρανάδα, Κόρδοβα, Σεβίλλη, ΛΙΣΣΑΒΩΝ, Ἔστοριλ, ΜΑΔΡΙΤΗ, Ἀγ. Σεβαστιανός, Μπάρριτζ, Μπορντώ, Τούρ, ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Βασιλεία, ΖΥΡΙΧΗ, Μιλάνο, Πάρμα, Βολώνια, ΡΑΒΕΝΝΑ, Ρίμιι, Πισκάρρα, Πρίντεζι.

Ἐπιστροφή μὲ φέρρυ μπῶτ μὲσφ Πατρῶν εἰς Ἀθήνας.

Διάρκεια ἐκδρομῆς 31 ἡμέραι.

Ἐξοδα: Πούλμαν, Φέρρυ - Μπῶτ, ὕπνου εἰς δίκλινα δωμάτια ξενοδοχείων β' μετὰ πρωΐνου, ξεναγήσεις καὶ περιηγήσεις Δραχ. 6.200.

Ἐγγραφαὶ μὲ προκαταβολὴν δραχ. 1000 εἰς τὸν συνοδὸν τῆς ἐκδρομῆς κ. ΔΗΜ. ΣΤΑΣΙΝΟΝ, ὁδ. Κοραῆ 75, Νέα Σμύρνη Ἀθηνῶν. Τηλ. 965.669 καὶ 963.704.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΜΟΝΟΘΕΙΣΙΤΗΣ Ο ΠΡΩΣ ΤΟΥ ΑΛ'ΓΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Διά του παρόντος δέν επιθυμώ να επαναλάβω εις τους αγαπητούς αναγνώστας τα όσα μέχρι τούδε έχουν λεχθή κατά καιρούς εις τας στήλας του αγαπητού Διδ. Βήματος, σχετικώς με τον σκαπανέα της Λαϊκής μας Παιδείας, τον Μονοθεσίτη, τον καρία Διδάσκαλο.

Από της προσωπικής μου όμως σκοπιώς θα ήθελον να εκφέρω μερικώς γνώμιας, αι όποιαι είναι άπόρροια της εκπαιδευτικής πείρας μου.

Ο Μονοθεσίτης!... Ω, αυτός σκαροφαλωμένος εις τα άπόκοιμνα βουνά, εις τας έσχατίας της Έλληνικής Έπικρατείας άγωνίζεται άθόρυβα και σμιλεύει Έλληνας και χριστιανούς.

Οικογένεια, φίλοι, συναναστροφαι, διασκεδάσεις, ψυχαγωγία είναι δι' αυτόν άν όχι ούτοπία, κάποια θαμπή εις τό σκότος της άμφιβολίας προσδοκία. Μακράν των πλέον στοιχειωδών αγαθών της ζωής και του πολιτισμού τον συντροφεύουν δλην την ήμέραν αι 60 ή 70 μορφαί των μαθητών του και τα χαρούμενα ξεφωνητά. Κατόπιν; Κατόπιν αυτή καθ' εαυτή ή φύσις με την άγριωπήν της μεγαλοπρέπειαν, άτόφια όπως την έδημιούργησεν Έκείνος. Μόνος, κατόμονος μέσα στη σιγαλιά της νυκτός ή μέσα στο σκοτεινό άγριοβόρι του χειμάνος με μόνη έλπίδα την λάμπα και τα βιβλία του. Δέν γνωρίζει ή διπλανή πόρτα άν ζή ή όχι διότι, δυστυχώς, δέν υπάρχει κι άν υπάρχη άπέχει τουλάχιστον μισή ώρα ή πλησιεστέρα. Κατάκοπος έκ της εργασίας της ήμέρας, με διατροφην έλλιπή εργαζεται άκόμη και προετοιμάζεται διά τό αύριον, τό όποιον έλπίζει ότι «եսετ' άμεινον». Όμως ή άδιαφορία και ή παρελκυστική πολιτική συνεχώς του σβήνον τον ένθουσιασμό, του σπάζουν τό φτερά.

Αλλά ποίαν πρώτην και ποίαν δευτέραν νά άπαριθμήσωμεν έκ των υπερανθρώπων προσπαθειών του Μονοθεσίτου συναδέλφων; Εργάζεται δντως εργασίαν βαρυτάτην ο Μονοθεσίτης και έχει την λογικήν άπαιτησιν της άναγνωρίσεως ταύτης ήθικώς και υλικώς. Τό έπίδομα του Μονοθεσίτου πρέπει να λάβη σάρκα και όστά διότι είναι έπίδομα άδιαπαρήσεως.

Γνωρίζει βέβαια ο Κλάδος, ότι μία έκ των άποφάσεων της Γενικής Συνελεύσεως είναι ή άμεσος χορήγησις έπίδοματος Μονοθεσίτου. Τούτο έχαστοποίησεν τά μέλητα, έδωκεν κουράγιον και άνεπρόθεσε τό ήθικόν του ήρωος αυτού. Θέλει να πιστεύη ότι ή Διοίκησις θα πραγ-

ΑΙ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ ΚΑΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Έπικειμένου του καταρτισμού των πινάκων μεταθετέον Διδασκάλων εις την περιοχήν Πρωτευούσης και Θεσσαλονίκης άς μάς έπιτραπή να εκφράσωμεν σκέψεις τινάς περί του τρόπου καταρτισμού των και των κριτηρίων, που ίσχύουσιν δι' αυτές τας μεταθέσεις.

Κατά τά κρατούντα και κατά παλιαν νομολογίαν του Συμβουλίου Έπικρατείας, διά τον καταρτισμόν των πινάκων αυτών λαμβάνεται όπι όψιν κατ' άρχην μόν ή ποιότης κατοπιν δέ ή αρχαιότης, αι οικουγεναικαί ανάγκαι κλπ. λόγοι. Αυτό μάτος ένταθα προβάλλουν μερικά έρωτήματα :

1) Βάσει ποίας λογικής και ποίας ήθικης τά τέκνα των 2,5 εκατομμυρίων Αθηναίων και Θεσσαλονικέων πρέπει να διδσκωνται από τούς άριστούς των Διδασκάλων; Δέν άρκούν τά όλόλοιπα πολιτιστικά πρόνομια :

2) Είναι συνταγματικός όρθόν αυτό που γίνεται; Κοινή και όχι νομική λογική λέγει ότι είναι καταφώρως άνισος ή μεταχείρισις εις τον τομέα αυτόν των Έλλήνων. Διότι τά μέν τέκνα των τριών μεγαλύτερων πόλεων της Έλλάδος δικαιούνται ν ό μ φ τούς άριστούς Διδασκάλους άνω τά τέκνα των όπολοιτών Έλλήνων πρέπει ν ό μ φ να διδσκωνται από Διδασκάλους ήσσονος άποθόσεως. Διότι τί άλλο σημαίνει τό ότι μετατίθενται εις τας πόλεις αυτές οι άριστοι, οι συγκεντρούμενοι βαθμολογίαν μεγάλην (22 και άνω), ει μη τοιούτο; Διά την όπολοιπον Έλλάδα κολοι είναι και οι άλλοι οι κατώτεροι.

3) Τι θα κάνουν τό ΠΥΣΣΕ Πρωτευούσης και Θεσσαλονίκης κατά τον καταρτισμόν των πινάκων προακτέων π. χ. εις τον βαθμόν Τμημ. Α' τάσεως, ότε θα όποχρεωθούν έκ του Νόμου να πρότεινον προς προαγωγήν εις τον βαθμόν αυτόν 10 οιο ως κατ' άπόλυτον έκλογήν, 30 οιο ως κατ' έκλογήν και 60 οιο ως κατ' αρχαιότητα, άφού όλοι οι όποψήφιοι θα είναι κατάλληλοι γιά τον Α' πίνακα ως μεταταθέντες λόγω ποιοτικής όποροχής :

Αλλά και άν άκόμη άντιταχθή ότι θα έπιλεγούν μεταξύ άριστων οι έπιλεκτοι, τότε θ' άνακωπή άλλο θέμα ; Οι μη περιληφθέντες τότε θα όποβάλουν ένστάσεις και τά ΑΥΣΣΕ συγκλινόντας τους προς τούς λοιπούς Διδασκάλους των επαρχιακών ΠΥΣΣΕ της δικαιοθόσεως των, θα τούς δικαιώσουν, διότι είναι α προiori καλύτεροι των και θα τούς συμπεριλάβουν εις τούς προνομιούχους πίνακας άποωθέντα τούς των επαρχιακών εις τον Γ' πίνακα. Τοούτο θα συμβή κατ' ανάγκην. Όπότε ει-

ματοποιήση την ληφθεϊσαν άπόφασιν. Ας προχωρήση λοιπόν σταθερά και έστο βεβαία ότι οι 4.000 ήρωες Μονοθεσίται και όλος ο Κλάδος εύρίσκονται εις τό πλεονέκ της εγγνωμονούντες.
Ι. ΚΑΓΚΑΛΟΣ
Διδ)λος 2ου Αθμανίου—Άρτης

Διδάσκαλοι της Χώρας θα διαιρεθούν εις Πρωτευουσίανους Α' κατηγορίας και Έπαρχιώτας Β' κατηγορίας.

4) Δυνάμει Νόμου άπαγορεύεται να κρίνωνται ως άριστοι εις έκάστην περιφέρεια πλείονες των 10 οιο έκ των όπηρετούντων έστο και άν συμπιπή να όπόρχουν 20 και 30 οιο. Και δέν θα έξετασωμεν έδω την έξωφρενικήν αυτήν διάταξιν. Τό ζήτημα είναι τό τί θα γίνη με τούς όποχρεωτικώς άποκλειόμενους από τό 10 οιο. Άδτοι δέν θα μεταθεθούν ποτέ εις τας πανεπιστημιόπολεις γιά να σπουδάσουν να παιδία τους; Με ποίαν λογικήν και ποίαν ήθικήν θα άποκλειστούν αυτοί :

Αλλά τί πρέπει να γίνη ; Μέχρις διου ή Πολιτεία και ο κλάδος άντιληφθούν, ότι κάποιο άλλο σύστημα πρέπει να έφαρμοσθή εις τας προαγωγάς και τας μεταθέσεις των Διδασκάλων, μέχρι τότε πεύ θή μελετηθή τό πρόβλημα έξουσιαικόως, διότι οι μέχρι τούδε έκδοθέντες νόμοι έξεθεθήσαν μάλλον όμαλετήτως—άποδειξις ή άμεσος τροποποίησις των εθόδς μετά την έκδοσιν των—και εις τρόπον ώστε οι περισσότεροι Διδάσκαλοι με 30 έτη όπηρεσίας να εδρσκωνται εις τον βαθμόν του Τμημ. Β' τάσεως, άνω εις τούς άλλους κλάδους με ο λιγώτερα προσόντα δέν όπόρχει και εις έκ της α' κατηγορίας, μέχρι τότε και νόμιμον και δικαίον και λογικόν και ήθικόν και συνταγματικόν είναι να καταρτιζώνται οι πίνακες των μεταθετέων εις τά κάτωθι ποσά :

40 οιο έκ των κατ' άπόλυτον έκλογήν, 30 οιο έκ των κατ' έκλογήν και 30 οιο έκ των κατ' αρχαιότητα. Οδ ω θα ίκανοποιηθούν όλοι και τά περιήματα κίνητρα διά βελτιώσιν δέν θα έκλείψουν και οι άμφιβάλλομεν έάν όλοι οι των προνομιούχων πινάκων συμπιπή να είναι και οι πράγματι άριστοι, διότι όποισέρονται πολλοί παράγοντες κατά τον καταρτισμόν των περιφημών πινάκων κατά ΠΥΣΣΕ.

Αλλάς ήμεεις άποροβμεν πως οι συναδέλφοι Τμημ. Β' θα δεχθούν να όποβιβασθούν εις τον γ' πίνακα μετατιθέμενοι εις Αθήνας. Δίκαιον έπίσης νομίζομεν ότι τυγχάνει και τό προταθέν υπό άλλων. Δηλ. έφ' όσον όπόρχει και β' πινάξ (νέων) να καταρτισθή και γ' τοιοούτος έκ των έχόντων όπηρετικονταπενταετη ή λικίαν και κάτω των 20 έτών όπηρεσίαν.

Συμπέρασμα : Τό Σον ΑΣΔΕΠ κατά τον έπι θόρακι καταρτισμόν των πινάκων μεταθετέων εις Αθήνας—Θεσ)νικήν δέν να συμπεριλάβη εις αυτός και Διδασκάλους όχι μόνον έχοντας μεγάλην βαθμολογίαν άλλα και άλλους με μικρότεραν άλλ' εδόκιμον.

Κ. Γρίβας
Διδ)λος Περιφ. Κερκύρας

Διεθθόνσεως συμφάνας τφ άρθροφ 6 § 1 του Α. Ν. 1092/1988
Επιδότης : Διδ. Όμοσπονδία Έλλάδος
Πρόεδρος : ΔΗΜ. ΚΟΥΤΣΟΥΒΑΛΑΣ
Διεθθόνσεως : Σ τ ο φ α ν τ ο ς 16α
Α θ η ν α ι
Προϊστάμενος Τομογραφίους
ΚΩΣΤΑΣ ΘΕΩΔΩΡΟΥ, Ψαρών 87
Α θ η ν α ι

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΙΝ ΤΩΝ ΕΚΠ)ΚΩΝ

Η γνώμη του Ιωάννου του Χρυσοστόμου διά τό διδασκαλικόν έργον και την όποχρέωσιν δικαιοσσεως των Έκπ)κών.

Ουδεις έξέρπων, άλλ' ούτε ή ίδια υπεύθυνος Κυβέρησις πιστεύει άσφαλώς, ότι έξώφλησε με την στάσιν άκαμψίας που έτήρησε και τηρεί έναντι του έγκληματικώς παρηγωνισμένου εκπαιδευτικού κόσμου. Διότι διά τό κοινόν ασθμα και την κοινήν λογικήν είναι άπαράδεκτον τό καθεστώς μισθολογικής και έπιδουματικής άδικίας και άνίσου μεταχειρίσεως που θφίσταται εις βάρος των εκπαιδευτικών. Είναι άπαράδεκτοι άκόμη και ως τοιοούτοι έπιστρεφονται οι άήθεις χαρακτηρισμοί περί τό ποσον, τό θνος, τον χαρακτήρα και την φύσιν του διδ)κού έργου, ένός έργου του όποιου καρπός και έπίτευγμα πανθομολογούμενον είναι αυτή αυτη ή ένδική μας ύπόστασις και τό θαύμα της έν μέσω μυριών άντιξοότητων φυλετικής μας έπιβιώσεως. Και έπιμαρτυρούν των εκπαιδευτικών τας θυσιάς όλοι οι σύγχρονοι θγείς παράγοντες πλην των άθεραπέτως μισαλλοδόξων.

Πέραν όμως πάσης κοινής άνθρωπίνης μαρτυρίας περί τό έργον των εκπαιδευτικών και των έναντι αυτών όφειλών, έχεται χρυσός όπως όλοι, παραινέτικς και έντόνως προτροπικώς ο Χρυσοστόμικος λόγος. Ο Θείος Πατήρ όμιλών διά τό έργον των Διδασκάλων και της όποχρεώσεως όπως οι εργαται της Παιδείας άμείβονται μέχρι καλύψεως όλων των άνθρωπίνων άναγκών του, τονίζει έπιγραμματικώς τά εξής :

«Μη έπειδή έν λόγους ή εργασία (ή διδασκαλική) νομίστη μικράν είναι την ευεργεσίαν. ΚΑΙ ΓΑΡ ΠΟΝΟΥΣ ΕΧΕΙ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ ΠΟΛΛΟΥΣ... Αξιός δέ ο εργατης του μισθού αυτού έστι. Αρα δεϊ με τ' άφθονίας επιγρέμεν τοις Διδασκάλοις την των άναγκαίων χορηγίαν, ίνα μη κάμνους, μήτε έλκύωνται, μηδε περί τά μικρά σχολάζοντες των μεγάλων άποστειρώσιν έαυτούς. Ινα πνευματικά εργαζώνται μηδένα των βιοτικών ποιούμενοι λόγον». Αυτό λέγει ο μέγας και χρυσοοργήμων Έκκλησιαστικός Πατήρ. Ας ακούσουν τούς λόγους του όσοι, έλαφρά συνειδήσει, νομίζον ότι τό έργον των Διδασκάλων μειωνεκεί έναντι ολουδήποτε άλλου όσονδήποτε, κατά φαινόμενον, ύψηλού και ότι ούτοι είναι δυνατόν να τελοούν υπό τό θφιστάμενον σή-
(συνέχεια εις την σελ. 6)

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 15 - ΑΘΗΝΑΙ (Τ. Τ. 118)
ΤΗΛ. 236-547 ΚΑΙ 221.316

Έτησία συνδρομή τοῦ Διδασκαλικοῦ Βήματος : . . . Δραχ. 60 -
Τιμή τοῦ φύλλου 150
Διὰ τὰς Σχολικὰς Ἐφορείας 50 -

"DIDASKALIKON VEMA,

Organ of the Federation of Elementary Teacher's of Greece
Branch Office: 15a Xenophon St., Athens (Greece) 118

" DIDASKALIKON VIMA .

(Tribune des Instituteurs)

Organe Officiel de la Fédération des Instituteurs de Grèce
Bureaux: 15a, Rue Xenophon, Athènes (Grèce) 118

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Ο ΠΙΝΑΞ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ Β'

Εἰς δύο συνεχῆ φύλλα ἀνεφέρθημεν εἰς τοὺς λόγους, οἵτινες ἐπιβάλλουν τὸν ἀμεσον τερατισμὸν τῆς ἐκμερῆς τοῦ θέματος τῶν Διευθυντῶν Β', πλὴν ὅμως ὁ χρόνος παρέχεται καὶ ἡ ἐκμερῆς παρατείνεται μὲ συνακόλουθα τὴν ἀγωνίαν τῶν Διδασκάλων, τὸν ἐκνευρισμὸν αὐτῶν ἀλλὰ καὶ τὴν ὑστέρησιν ἐνὸς 1000δραχμῶν ἐκ μέρους ἐκείνων, οἱ ὅποιοι θὰ προήγοντο εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον.

Πολλὰ λέγονται καὶ θρυλοῦνται διὰ τὴν παρατηρουμένην καθυστέρησιν, τὰ ὅποια ἡμεῖς ἀποφεύγομεν καὶ νὰ διανοηθῶμεν ἀκόμη.

Ἡ συνεχιζομένη ὅμως παρεκτυστικὴ τακτικὴ τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, νομίζομεν ὅτι παρέχει πρὸς πόρον ἔδαφος διὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ θεμελίωσιν ποικίλων διαδόσεων, ἡμῖνα τιμητικῶν διὰ τὸ Ὑπουργεῖον μας.

Δὲν γνωρίζομεν βεβαίως τὰς διαθέσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, εἴμεθα ὅμως ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπισημάνωμεν τὰς τεραστίας εὐθύνας, τὰς ὁποίας ἐπιφέρει οὗτος, ἀνεχόμενος τὴν παράτασιν τῆς καταστάσεως αὐτῆς ἐπὶ θέματος ζωτικῆς σημασίας διὰ τὸν κλάδον.

Φρονοῦμεν, ὅτι οἱ ἀρμόδιοι εἰσηγηταὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἔχουν στοιχειώδη ὑποχρέωσιν νὰ θέσουν ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ τὰ ἀνωτέρω.

Η ΙΔΕΩΔΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἡ πλειονότης τῶν Διδασκάλων ὑπηρετεῖ εἰς τὴν ὑπαιθρον. Οἱ Διδάσκαλοι οὗτοι στεροῦνται ἱατροφαρμακευτικῆς Περιθάλψεως, καθ' ὅτι ἱατροὶ δὲν ὑπάρχουν, ἀλλὰ καὶ ὅπου τὸ Κράτος διώρισε τοιοῦτους εἰς τὰ Ἀγροτικά Ἱατρεῖα, οἱ ἱατροὶ οὗτοι ἀρνοῦνται νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας τῶν ἀνευ ἀμοιβῆς.

Καὶ τὸ ἐκπληκτικὸν ἐν προκειμένῳ εἶναι, ὅτι τὸ τοιοῦτον διατάσσει τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας μὲ τὴν ἐξήγησιν, ὅτι οἱ Διδάσκαλοι δύνανται νὰ τὰ εἰσπράξουν μετὰ ἀπὸ τὸ Κράτος μὲ σχετικὰ ὑπομνήματα, ὡς ἐμφαίνεται ἀπὸ τὸ σχετικὸν ἔγγραφον τοῦ ἀνωτέρω Ὑπουργείου, δημοσιευόμενον εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἠηλαδὴ ὁ Διδάσκαλος ὁ ὅποιος ἔχει «δωρεάν» ἱατροφαρμακευτικὴν Περιθάλψιν ἀπὸ τὸ Κράτος ἐνὰ πληρώνῃ τούς «Κρατικοὺς» ἱατροὺς καὶ νὰ φροντίσῃ ὑστερα νὰ νὰ εἰσπράξῃ ἀπὸ τὸ Κράτος, τὸ πάντοτε δύστροπον εἰς τοιαύτας πληρωμὰς.

Καὶ ὑστερα σοῦ λένε, ὅτι δὲν ἔχομεν ἰδεώδη ἱατροφαρμακευτικὴν περιθάλψιν.

Τὶ λέγει ἐπ' αὐτῶν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις, μὲ τὴν συγκρότησιν, πρὸς διείσθησιν, τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς μελέτης τοῦ ζητήματος διέταξε καὶ τὴν ταχύτεραν ὀργάνωσιν τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας;

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ.κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ διαμαρτυρηθῶμεν κατὰ ἐνεργειῶν τοῦ κ. Νομάρχου Θεσπρωτίας, δι' ὧν οὗτος ἐπιχειρεῖ νὰ μειώσῃ τὸ κύρος τῶν Διδασκάλων τῆς Περιφέρειας του.

Θεωρῶν, φαίνεται, ὁ κ. Νομάρχης τοὺς Διδασκάλους ὡς ἀνευ ἀξίας ὄντα, ἀπήρθηκε πρὸς τοὺς Διευθυντὰς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων, διὰ τῶν κατὰ τόπους Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν, διαταγὴν, ἵνα, ἐντὸς δύο ἡμερῶν, ὑποβάλωσιν οὗτοι ἱεραρχικῶς, ἥτοι διὰ τῶν ἰδίων Ἀστυνομικῶν Σταθμῶν, περιληπτικὸν σημεῖωμα περὶ τῆς γενομένης τελετῆς τοῦ Σουλίου.

Πόθεν ὅμως ὁ κ. Νομάρχης ἠρῶσθη τὸ δικαίωμα νὰ ὑπαγάγῃ τοὺς Διευθυντὰς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων εἰς τοὺς Ἀστυνομικοὺς Σταθμάρχας; Ἄγνοεῖ, ὅτι οὗτοι ἀποτελοῦν Ἀρχὴν, ἔχουσι Προϊσταμένους, τοὺς ὁποίους δὲν δύναται νὰ ἀγνοήσῃ καὶ ὅτι δι' αὐτῶν καὶ μόνον δέον νὰ ἀπευθύνεται πρὸς αὐτούς;

Πιστεύομεν, ὅτι οἱ κ. κ. Ὑπουργοὶ Παιδείας καὶ Ἐσωτερικῶν θὰ ἐξηγήσουν εἰς τὸν κ. Νομάρχην ποῖα εἶναι ἡ ἐνδεειγμένη συμπεριφορὰ του πρὸς τοὺς μορφωτὰς τῶν Ἑλληνοπαίδων. Ἰδοὺ καὶ ἡ σχετικὴ Διαταγὴ:

Ἀπὸ Νομαρχίαν Θεσπρωτίας

17/5/1963

Πρὸς Διευθυντὰς Δημοτικῶν Σχολείων

(Διὰ τῶν κατὰ τόπους Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν)

Ἀριθ. Πρωτ. 13560

Παρακαλοῦμεν, ὅπως ὑποβάλητε ἐντὸς δύο ἡμερῶν εἰς τὴν Νομαρχίαν, διὰ τῶν κατὰ τόπους Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν, περιληπτικὸν σημεῖωμα τῆς γενομένης τελετῆς τοῦ Σουλίου.

Νομάρχης ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΑ ΕΞΕΤΑΖΩΝΤΑΙ ΜΕΤ' ΕΥΜΕΝΕΙΑΣ

Εἰς τὴν Διδασκαλικὴν μας Οἰκονομίαν ὑπάρχουν ἐλάχιστοι ἀνάπηροι συνάδελφοι, οἱ ὅποιοι ὑπολείπονται τῆς βόσκως, ἥτοι ἔχουν ποσοστὸν ἀναπηρίας κάτω τοῦ 25 ο.ο. Οὗτοι οὔτε συντάξεις ἀναπήρου δικαιοῦνται οὔτε καὶ τῶν λοιπῶν σχετικῶν προνομίων ἀπολαμβάνουν.

Ὡς τραυματῖαι ὅμως καὶ ἀνάπηροι τῶν πολέμων ἔχουν ἀνάγκην βελτιώσεως τῆς θέσεώς των, ὥστε νὰ εὐρισκῶνται εἰς τόπους ἐνθα ὑπάρχει στοιχειώδης ἱατρικὴ ἐπιβλεψίς, πρὸς παρακολούθησιν τῆς ὑγείας των.

Δὲν νομίζομεν, ὅτι εἶναι δύσκολον τὰ Ὑπηρεσιακά μας Συμβούλια νὰ ἐξετάζωσι μετ' εὐμενείας τὰς αἰτήσεις τῶν ἀνωτέρω συναδέλφων, αἵτινες, ἀφοῦ προσέφερον εἰς τὰ πεδία τῆς τιμῆς, μέρος τοῦ σώματος των, ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπηρετοῦν τὴν Ἐθνικὴν μας Παιδείαν μὲ ἐνθουσιασμόν καὶ ἀπόδοσιν.

Ἡ βελτιώσις τῆς θέσεώς των πρὸς ἐπιβλεψίν τῆς ὑγείας των ἀποτελεῖ ἄλλοτε καὶ συμφέρον τῆς Παιδείας, ἡ ὁποία ἔχει ἀνάγκην λειτουργῶν ἐχόντων καλῶς εἰς τὴν ὑγείαν.

ΑΙΤΟΧΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Ὁ Σύλλογος Β' Περιφέρειας Θεσσαλονίκης ἐκέλευσε τακτικὴν Ἰ.ἐν. Συνέλευσιν καὶ ὡς χῶρον ὤρισε τὸ 420ν Δημ. Σχολεῖον.

Ἐπέβαλε καὶ αἴτησιν εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Σχολείου καὶ ἡ Σχολικὴ Ἐφορὴ εἴδωσε τὴν ἀδειαν.

Ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς ὅμως, πληροφωρηθεὶς — ὡς γράφει εἰς τὸ πρὸς τὸν ὡς ἀνω Σύλλογον ἔγγραφόν του — ἀπὸ τὸν Τύπον τὴν σύγκλησιν τῆς Συνελεύσεως εἰς τὸ 420ν Σχολεῖον, ἐνθα καὶ τὰ Γραφεῖα του, ἠρνήθη νὰ παραχωρήσῃ τοῦτο, ἐπέτραπε δὲ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς Συνελεύσεως εἰς οἰονδήποτε ἄλλο Σχολεῖον τῆς περιφέρειας του «δι' εὐνοσίχθους λόγους» κατὰ τὸν κ. Ἐπιθεωρητὴν.

Ὁμοιοῦμεν, ὅτι τοιαύτην ἐνέργειαν Ἐπιθεωρητοῦ διὰ πρώτην φοράν ἀντιμετωπίζομεν. Οὐδεὶς μέχρι σήμερον Ἐπιθ(η)τῆς ἐξήτησεν αἰτήσιν ἀπὸ Διδασκαλικῶν Σύλλογων διὰ παραχώρησιν αἰθούσης.

Καὶ εἶναι γεγονός, ὅτι διευθετήθη ἐν συνεχείᾳ τὸ θέμα. Ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς ἤρε τὰς ἐπιφυλάξεις καὶ παρεχώρησε τὴν αἰθούσαν. Ἐμείναν ὅμως ἡ πράξις τοῦ ἥτις ἐμμελεῖ ἐγγλῶτως περὶ τῶν διαθέσεών του ἐναντι τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνδικαλισμοῦ, εἰς τὸν ὅποιον ἂν δὲν πιστεύῃ δὲν θὰ πρέπει νὰ λησμονῇ, ὅτι ὀφείλει τὸν θῶκον τὸν ὅποιον κατέχει οὗτος. Ἀλλὰ τί νὰ εἴπωμεν; Δὲν θὰ συνέβαινον τὰ ὅσα συμβαίνουν, ἂν οἱ ἀρμόδιοι ἐπελαμβάνοντο τῶν διαφορῶν καταγγελλῶν εἰς βάρος του, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ δι' ἀνάμειξίν του εἰς τὸν Συνδικαλισμὸν.

Νεκρολογίες

ΠΑΝΑΓ. Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Προσβληθείς από καρδιακόν εμφραγμα και νοσηλευθείς επί δέκα ημερών διάστημα εις τόν Νοσοκομείον 'Αλεξάνδρου' Αθηνών απέθανε την 21ην Μαρτίου έ. έ. και εις ηλικίαν 62 ετών ο έμ τοῦ χωρίου Μαυρίλου τῆς Λαμίας καταγόμενος και έν τῷ συνοικισμῷ 'Αγίου Φανουρίου τῆς Κοινότητος Ν. Λιουσιῶν οικογενειακῶς διαμένων συν/χος Διδάσκαλος Οικονομοῦ Α. Παναγιώτης, ο θάνατος τοῦ ὁποῖου κατέβλησεν όχι μόνον τοῦς οικείους του, μά και πολυπληθεῖς συγγενεῖς του,

άλλα και πάντας τοῦς φίλους του και γλωσστούς του, παρά τῶν ὁποίων μεγάλας ἠγάπητο και ἐξέτιμάτο ο μεταστάς. Τόν νεκρόν, ἡ κηδεία τοῦ ὁποῖου ὑπερῆεν ἐπιβλητικῆ εἰς ὕγκον συρροῆς κόσμου και συγμνητικῆ εἰς ἐκκλησιαστικῶν, ἀπεχαιρέτησεν ο ἑμεῖς ὑπερωτῶν Διδύλος και Διῆτης τοῦ 3ου Δημοτικοῦ Σχολείου Ν. Λιουσιῶν κ. Γεώργ. 'Αγαλλιανός, μετὰ τοῦ ὁποῖου ο μεταστάς συνεπιτρόπευσεν έν τῷ λεγῶν 'Αγίου Φανουρίου και ὅστις μεταξύ ἄλλων ἐτόνησε :

«Κλήρος βερῦς και φωνῆ ἐπιταγῆς μέ καλοῦν σάν συνάδελφο και φίλο να ἐπιτελέσω ένα ὀδοντηρόν καθήκον, να ἀποχαιρετήσω νεκρόν πλέον τόν Παναγιώτη Οικονομοῦ, ο ἀπροσδόκητος θάνατος τοῦ ὁποῖου τόσον κατέβλησε και κατελύθησεν πρωτίστως τήν ἀγαπητήν του οικογένειαν, τῆς ὁποίας ὑπερῆε σὺζυγος λατρυστός και πατέρας φιλόστοργος, ἄλλα και ὅλους ἡμῆς και ὁλόκληρον τήν κοινωνίαν τῆς ἐνορίας ταύτης, εἰς τήν ὁποίαν ο ἐκλεπόν ἀπελαμβάναν ἰδιαίτερας τιμῆς και ὁλοκήρυμας.

Γαλουχημένος παιδιόθεν μέ τῶς λεγάς παραδόσεις τῆς ἑλληνοχριστιανικῆς ἀγωγῆς και ἔχων ὡς ὄνειρον τήν ἀπό τῆς θέσεως τοῦ πνευματικοῦ ἀναμορφωτοῦ διάπλυσιν τῆς ἑλληνικῆς νεότητος, ἠκολούθησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Διδασκάλου.

Ἡ φωνῆ τῆς πατρίδος ὁμοῦς πολῦ γρηγόρα τόν ἐκέλευσε και φορβήσας τήν τιμα φρονετανάλλα τοῦ 'Ελληνος τοσιῶν τόν βλέπομε να δρασκελιζῆ τά ὄνειρα τῆς Μικρασιατικῆς γῆς, γιά να ἐκπληρώσῃ και ἑμεῖς ἐντι ὑπερτατον καθήκον πρὸς τήν μητέρα 'Ελλάδα...

'Εφυγες, ἀγαπητέ Παναγιώτη, ἀπό τόν μάταιο τοῦτο κόσμο. Καί ἐφυγες κώπως ἐνωρίς, ἄλλα δικαιωμένος, γιὰτι ὁ; δάσκαλος και οἰκογενειακῆς ἀγνίστητες τὸ ἀγῶνα τόν καλόν, να ἐπιτελέσῃς ἔργον ὕψηλόν και ὠραῖον, ἔργον λαμπρόν και ἀκτινοβόλον, ἀπό τὸ ὁποῖον ἐξῆλλες νικητῆς και φεύγεις τάρα στερφανωμένος μέ τὸ βρῆβειον τῆς δροστῆς...

Κοιμήσου λοιπόν τόν αἰώνιο ὕπνο

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΡΟΥΜΑΣ

Διδύλος Παλαιεζαρίου — Δωρίδος

Μοῖρα τοῦ ἀνθρώπου ο θάνατος, εἶπαν. Ὅμως θάθελα γάρ τοῦς σφοῦς αὐτούς; ἀξέχαστέ μου Νίκο, πρὸς σὸν φέρετρό σου! Φέρετρο τόσο ἀναπάντεχο! Καρδιῆς συνταράχτηκαν και οἱ πηγῆς τῶν ματιῶν αὐτόματα ξέχυσαν τοῦ πόνου τὰ δάκρυα. Καί πρὸς σὸν ὀσπὸ σήνημά σου τὰ πάντα σαρμάζονται. Ὁ νοῦς παύει να σκέπτεται, ἡ καρδιὰ παύει να χτυπᾷ ρυθμικά και τοῦ πόνου τὸ μέγεθος ἔμπρὸς ξετροβάλλει. Πονοῦμε ἀλησμό-

νητε συνάδελφο πολῦ. Καί τόσο πολῦ ὄσο μεγάλη ἦταν ἡ καλωσύνη σου, τῆς καρδιᾶς σου ἡ ἀγαθωσύνη, τοῦ νοῦ σου ἡ θετικότης. Σὲ βλέπομε μπροστά μας δλοζόντανο και διαλεχτὸ συνάδελφο να σκορπίζης σὰ παιδιὰ τοῦ χωρίου σου 25 ὁλόκληρα χρένια τῆς ἰκανότητος τοῦ; σπέρους ἀπαραιτήτους γιά να πετιχοῦν σὴ ζωῆ τους. Καί σὲ βλέπομε ἀκόμη μ' ἐκείνη τῆ σοβαρῆ καλωσύνη, ποῦ ὄσο μετρημένη ἦταν σὰ λόγια τῆς, τόσο σπατάλη κα' ἀπλόχηρη σιδήθηκε στῆς ψυχῆς τὸ μεγαλεῖο.

Και πονώντας ἀναρωτιόμαστε : πὸς μᾶς ἐφυγες τόσο ξαφνικά, Νίκο Μπρούμας; Πὸς δὲ σκεπτηκες τὰ ὀρφανὰ παιδιὰ σου, ποῦ βουβὰ κα' ἀπαρηγόρητα κλαῖνε τὸ διαλεχτὸ τοῦ; δασκαλο; Πὸς δὲ λυπήθηκες τοῦ; δικού σου, ποῦ μέ τὸ ξαφνικὸ κα' ἀγύροιο ταξίδιόσου τοῦ; ἐροῖξες σὰ μαθηρα; Κα' ἐμάς τοῦ; συνάδελφους σου γιὰτι να μᾶς ποτίσης τόσο ἀναπάντεχα τέτοιο πρὸ φαρμάκι; Καί σ' εἶχαμε τόση ἀνάγκη! Ὅλοι! Γιὰτι ἦσουν τόσο καλός.

'Αξέχαστε συνάδελφο. Σάν Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Διδασκάλων Δωρίδος μαζί μέ τὸ φτωχικὸ τούτο στεφάνι, ποῦ καταθέτω ταπεινὰ κα' εὐλαβικά σὴ σοφῆ σου, εὐχομαι και παρακαλῶ τόν Παντοδύναμο και Πανάγαθο Κύριο να ἀπορρίψῃ βάλαμο παγηγοριάς στούς δικούς σου και σὲ σένα να χάρισῃ τόν τόπο ἐκείνο τῆς ἀναπαύσεως ἐνθα ἀπέθρα πᾶνα ὀδύνη, λύπη και στεναγμός. Σὲ διαβεβαῖω δὲ ἐξ ὀνόματος τῶν 80 Διδασκάλων τῆς περιφερείας μας, ὅτι τὸ ὄνομά σου θά μένη βαθεῖα χαρηνάνο στις καρδιῆς μας, γιὰτι και βριθεῖα και Χριστιανικῆ ἦταν ἡ ψυχὴ σου, ἡ ψυχὴ τοῦ Διδύλου Νίκου Μπρούμα. Αἰωνία ἡ μνήμη σου, διαλεχτέ μας συνάδελφο!

Ἰωάννης Κ. Θάνος
Διδύλος Καλλιθέας — Δωρίδος

σου. Ἦσυχάζε έν γαλήνη, ὅτι τόν δρόμον τετέλεσας, τήν κρίσιν τετήρησας, εἰς τόν ἀγῶνα τόν καλόν ἠθλήσας και νῦν σοῦ ἀπονέμει ο τοῦ οὐρανοῦ ἀμάραντος στέφανος.
'Ἐχε τήν γαίαν ἐλαφρόν και ἡ μνήμη σου ὄσο αἰωνία».

Νέαι ἐκδόσεις

Γ. Ζερμπανάνη, 'Εκπαιδευτικοῦ Συμβούλου : «Ἡ 'Αγωγή τοῦ πολίτου» (Δ' ἔκδοσις) 'Αθήναι 1963.

Ἄντ. Μ. Ἰσχυρόνη, Δ. Φ. Γεν. Διῆτοῦ Παισῶν. 'Ακαδημίας Τριπλίσεως : «Ἡ ἐξελίξις και τὰ ὀσυχρονα ρεῦματα τῆς Ψυχολογίας» 'Αθήναι 1963.

Βασ. Δ. Χαρῶνη, βοηθοῦ Γυμνασιάρχου : «Προσπάθειαι διὰ τήν πνευματικῆν καθοδήγησιν τῆς οἰκογενείας» (Ἀνάτυπον ἀπὸ τὸ περιοδικὸν «Ἀκτίνας»).

Γενικῆς Ἐπιθεσεως Ξένων Σχολείων : «Πρακτικὰ Β' Παιδαγωγικοῦ Συνεδρίου» Θεσσαλονίκη 1962.

Σπ. Δ. Ράλλη, Παιδαγωγὸς — Ψυχολόγος : «Ψυχὰνάσεις και Παιδαγωγικῆ» 'Αθήναι 1963.

Μιχῆλη Σταφυλά : «Μοιρολόγιὰ τὸ δάσκαλο, ποῦ σκοτῶθηκε» 'Αθήνα 1963.

Ἄναστ. Β. Ἀντωνοπούλου, «Παιδικῆ ἐγκληλατικότης, αἴτια και

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΙΝ ΤΩΝ ΕΚΠ/ΚΩΝ

(συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 4)
μερον ἄγχος τῆς ἀδικίας χωρῖς να συνυψίστανται ἐκ τούτου γενικότεροι κίνδυνοι. Διότι εἶναι ἀναντιρρήτως ἀληθές ὅτι ἡ μεγάλη και συνεχῆς τῆς ἀδικίας κατάθλιψις ἀπεργάζεται ἀναποτρέπτως και ὑπαγορεύει ὑπότονον προσφοράν. «Ὅς μὴ λησμονῆται ἀκόμη ὅτι τὸ πολὺ τῆς θλίψεως κάμπτει δυνάμεις. Τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ βεβαίως διατύπωσιν ἀπειλῆς ἀλλ' εἶναι βιολογικῆ ἀλήθεια ἀδιάσειστος.

Δ. Α. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Θεραπεία οὔτης» 'Αθήναι 1963.
«Διδασκαλικῆ Φωνῆ Ἀττικῆς», Μηνιαῖον περιοδικὸν τοῦ Συλλόγου Διδασκάλων Ἀττικῆς. Ἔτος 3ον, Τεύχος 5-6 (Ἰανουάριος—Μάρτιος 1963).

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ
ΑΝΑΣΤ. Γ. ΤΑΚΑ
Ἐπιθεωρητοῦ Δημοτικῶν Σχολείων
Ἡ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ
ΣΤΟ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΤΟΥ ΕΡΓΟ
Μὲ πολλὰ παραδείγματα προετοιμασίας τοῦ Δασκάλου γιά συστηματικῆ διδασκαλία και γιά ἔργασια μέ τήν Ἐνιαία ἡ Συγκεντρωτικῆ Διδασκαλία.
Πωλεῖται σὰ πεντηκώτερα βιβλιοπωλεῖα τῶν Ἀθηνῶν και τῆς Θεσσαλονίκης και ἀποστέλλεται, ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν, εἰς τοῦς ἐμβάζοντας τήν ἀξίαν του, δραχμᾶς 40, εἰς τόν κ. Μηνᾶν Χολέβαν, βιβλιοπώλην, Τρίκαλα — Θεσσαλίας.

ΜΕΓΑΛΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΕΚΑΡΟΜΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ
Ἀπὸ 25 Ἰουλίου μέχρι 27 Αὐγούστου 1963
ΔΥΤΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ — ΟΛΛΑΝΔΙΑ — ΒΕΛΓΙΟΝ — ΑΓΓΛΙΑ — ΓΑΛΛΙΑ — ΕΛΒΕΤΙΑ — ΙΤΑΛΙΑ
'Αθῆναι—Θεσσαλονίκη—Βελιγράδιον—Ζάγκρεμπ—Τεργέστη—Βενετία—Ἰνσταμπουργκ—Μόναχον—Στουγκάρδη—Φραγκφούρτη—Βὸν—Κολώνια—Ἀμστερνταμ—Χάγη—Ρότερνταμ—Βρυξέλλαι—Λονδινον—Παρίσι—Ζυρίχη—Μιλᾶνον—Τεργέστη—Λουμπλιάνα—Νίσσα—Σκόπια—Θεσσαλονίκη—'Αθῆναι.
Τιμὴ εἰσιτηρίου (ξενάγοι — διερμηνεῦς — διανυκτερεύσεις ὀδηγοῦ — δίδοια — περιηγήσεις).
Τιμὴ Φέρρου Μπὸτ Ἀγγλίας (ἐπιβάτης και Πούλμαν).
Σύνολον Δραχ. 3.000.
Θὰ ἐξασφαλισθῆ ἡ διανυκτερεύσεις εἰς Ξενοδοχεῖα Β' κατηγορίας, εἰς δίκλινα δωμάτια μετὰ προγεύσεως, μέ 100 δραχ. ἡμερησίως, κατὰ μέσον ὄρον ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ.
Δύνανται να λάβωσι μέρος συγγενικά ἡ φιλικὰ πρόσωπα.
Δηλώσεις συμμετοχῆς μέχρι 5ης Ἰουνίου 1963 εἰς ἀρχηγόν ἐκδρομῆς Ἀθ. Π. Κωνσταντέλλων.
Ἰον Δημοτικῶν Σχολείων Δάφνης (Τ. 141)
Τηλέφ. 971-678
μέ ταυτόχρονον προκαταβολῆν 1000 δραχμῶν.
Λεπτομερῆς πρόγραμμα θὰ σταλῆ εἰς τοῦς δηλώσαντας.

“ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ,”

Ἡ πληρέστερη σειρά σχολικῶν βιβλίων γιὰ τὸ σχολικὸ ἔτος 1963—64. Βιβλία μοναδικὰ σὲ πληρότητα ὕλης, εἰκονογράφησι, βιβλιοδεσία. Τὰ βιβλία, ποὺ κατέκτησαν τὰ καλύτερα σχολεῖα μας.

Τάξεις Α'

1. ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ: Καρόδη—Κωνσταντέλλου
2. ΤΕΤΡ. ΑΡΙΘΜΗΤ.: Σακελλάρη Ρούλας
3. ΑΡΙΘΜ. — ΙΧΝΟΓΡ.: Παπαϊωάννου Εδρ. — Μιχ.
4. ΠΑΤΡΙΔΟΓΝΩΣΙΑ: Μπαριζώτη — Τσοπλάκη

Τάξεις Γ'

1. ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ: Γιαννέλη Ἰωάν.
2. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ: Κυπαρισσοπούλου — Στράτη
3. ΗΡΩΪΚΗ ΕΛΛΑΔΑ: Γιαννέλη — Νικοδήμου
4. ΤΕΤΡ. ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΣ: Καρόδη — Λόγου Κ.
5. ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ: Καρόδη Χρ. — Βασιλικὸς Ν.
6. ΦΥΣ. ΙΣΤΟΡΙΑ: Εὐθυμιάδη Δημ.
7. ΠΑΤΡΙΔΟΓΡΑΦΙΑ: Γερίμογλου — Κουτσοββή
8. Η ΑΤΤΙΚΗ ΜΟΥ: Κολοβοῦ Μπίλυ
9. ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ ΓΔ': Παπαϊωάννου Εδρ. — Μιχ.
10. ΓΕΩΓΡΑΦ. ΕΛΛΑΔΟΣ: Εὐθυμιάδη — Γερίμογλου
11. ΑΤΛΑΣ — ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΙΑ: Σκερκέμη Λάμπη

Ἐπί πλέον τὰ εἰδικὰ βιβλία συνδιδασκαλιῶν ΓΔ':

Α' ἔτος

1. ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΔα: Γιαννέλη — Νικοδήμου
2. ΖΩΟΛΟΓΙΑ — ΦΥΤΟΛΟΓΙΑ: Εὐθυμιάδη Δημ.

Τάξεις Ε'

1. ΕΚΚΛΗΣ. ΙΣΤΟΡΙΑ: Γιαννέλη Ἰωάν. (150493]59)
2. ΒΥΖΑΝΤ. ΙΣΤΟΡΙΑ: Μπέγκα Μιχαήλ (67001]56)
3. ΓΕΩΓΡ. ΗΠΕΙΡΩΝ: Ντούζος — Παπανδρέου (124005]55)
4. ΦΥΣ. ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗ: Καρόδη — Λουκοβίτου (108343]55)
5. ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ ΕΣΤ: Δάνου Γεωργ. (61452]52)
6. ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ ΕΣΤ: Μακρὴ Ὀλυμπίας (61452]52)
7. ΤΕΤΡ. ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΣ: Καρόδη — Κωνσταντέλλου
8. ΦΥΣ. ΙΣΤΟΡΙΑ: Νικοδήμου — Σακελλάρη
9. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΕΣΤ: Φουντὰ Ἰωάννου
10. ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ ΕΣΤ: Παπαϊωάννου Εδρ. — Μιχ.
11. ΒΙΟΓΡ. ΣΥΓΓΡ. ΑΝΑΓΝΩΣΤ.: Νικοδήμου Στυλ.

Ἐπί πλέον τὰ εἰδικὰ βιβλία συνδιδασκαλιῶν ΕΣΤ':

Α' ἔτος

1. ΦΥΣ. ΠΕΙΡΑΜΑΤ. ΕΣΤα: Καρόδη — Λουκοβίτου
2. ΦΥΣ. ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΣΤα: Νικοδήμου — Σακελλάρη

Τάξεις Β'

1. ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ: Παπαϊωάννου Εδρ. — Μιχαήλ
2. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ: Γαῖλα — Λουκοβίτου Στυλ.
3. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ: Καρόδη — Σταφανίδου Βασ.
4. ΤΕΤΡ. ΑΡΙΘΜΗΤ.: Σακελλάρη Ρούλας
5. ΠΑΤΡΙΔΟΓΝΩΣΙΑ: Κολοβοῦ Μπ. — Τσοπλάκη

Τάξεις Δ'

1. ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ: Γιαννέλη — Νικοδήμου
2. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ: Παπαθανασίου — Παπαβαντιῶ
3. ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ: Γιαννέλη — Νικοδήμου
4. ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ: Καρόδη — Βασιλικὸς Νικ.
5. ΤΕΤΡ. ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΣ: Καρόδη — Τερζή
6. ΦΥΣ. ΙΣΤΟΡΙΑ: Εὐθυμιάδη Δημ.
7. ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ ΓΔ: Παπαϊωάννου Εδρ. — Μιχ.
8. ΓΕΩΓΡ. ΕΛΛΑΔΟΣ: Εὐθυμιάδη — Γερίμογλου
9. ΑΤΛΑΣ — ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΙΑ: Σκερκέμη Λάμπη

Β' ἔτος

1. ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΔβ: Γιαννέλη — Νικοδήμου
2. ΖΩΟΛΟΓΙΑ — ΦΥΤΟΛΟΓΙΑ: Εὐθυμιάδη Δημ.

Τάξεις ΣΤ'

1. ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ — ΛΕΙΤΟΥΡΓ.: Γιαννέλη Ἰωάν. (150496]59) ἀρ. ἔγκρ.
2. ΝΕΟΕΛΛ. ΙΣΤΟΡΙΑ: Μπέγκα Μιχ. (67002]56)
3. ΓΕΩΓΡ. ΕΥΡΩΠΗΣ: Ντούζος — Παπανδρέου (124006]55)
4. ΦΥΣ. ΠΕΙΡΑΜΑΤ.: Καρόδη — Λουκοβίτου (108344]55)
5. ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ ΕΣΤ': Δάνου Γεωργ. (61452]52)
6. ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ ΕΣΤ': Μακρὴ Ὀλυμπίας (61452]52)
7. ΤΕΤΡ. ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΣ: Καρόδη — Τριλιῆ
8. ΦΥΣ. ΙΣΤΟΡΙΑ: Νικοδήμου — Γάκη
9. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΕΣΤ': Φουντὰ Ἰωάννου
10. ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ ΕΣΤ': Παπαϊωάννου Εδρ. — Μιχ.
11. ΒΙΟΓΡ. ΣΥΓΓΡ. ΑΝΑΓΝ.: Νικοδήμου Στυλ.

Β' ἔτος

1. ΦΥΣ. ΠΕΙΡΑΜΑΤ. ΕΣΤβ: Καρόδη — Λουκοβίτου
2. ΦΥΣ. ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΣΤβ: Νικοδήμου — Γάκη.

Ὁ «Ἐκδοτικὸς Κόσμος» εἶναι ἡ μεγαλύτερη διδασκαλικὴ ἐξόρμησι, στὸν τομέα τοῦ Σχολικοῦ βιβλίου. Παρουσιάζει τὸ πολύχρωμο, τὸ κομψότατα δεμένο, τὸ ἐπιστημονικὰ ἀριστερό βιβλίο καὶ ἀποτελεῖ τὴν ἐγγύησι γιὰ τὸ καλύτερο.

“ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ,”

ΓΙΑΝΝΕΛΗΣ — ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ — ΚΑΡΥΔΗΣ — ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ — ΓΑΚΗΣ — ΣΑΚΕΛΛΑΡΗΣ

